

Skole på balkongen

(Rarotonga, Ngatangiia, 2. mars 2004)

Vi har hatt siste "vanlige" skoledag på en stund. På balkongen i 2. etasje har vi hatt klasserom med fin utsikt, skygge og god lufting. Som oftest har vi arbeidet fra 09.00 til ca. 12.30. Vanlig program har vært dagbokskrivning, matematikk, norsk og språk. Det er også gått en del tid til å lage reisebrev og arbeide med prosjekter som er blitt sendt hjem og lagt ut på hjemmesidene. Den siste måneden har skolen forgått rundt et bord i andre etasje hvor både 6. klasse, 8. klasse, rektor og timelærer har holdt på med sine ting.

Vi har lagt noen fag til side, og andre fag, som KRL, natur og miljø, geografi, historie, forming og gym har funnet sin egen form. La meg ta fram tre eksempler:

KRL-faget

KRL-faget er blitt levende og variert belyst gjennom kirkebesøk og møte med forskjellige trossamfunn. Vi har opplevd spesielle skikker og riter, vi har hørt kirkesang og bønn på maori som har rørt oss selv om vi ikke har

De to bærbare PC-ene har vært uvurderlige. På dem er det blitt forfattet mailer og reisebrev, rapporter og skjemaer, artikler, en påbegynt bok, bilder er blitt lagret og bearbeidet og en og annen DVD-film har snurret som tidtrøyte på en regnværsdag.

forstått ett ord. Vigsler og begravelser har foregått utenfor dørstokken. Vi har hørt om de første misjonærer som kom til øya og nesten gjorde ende på den lokale kulturen, og vi har sett resultatene etter alt det som fulgte i misjonærenes fotspor. På godt og ondt. Vi har snakket med blivende misjonærer som har kommet til øya for å få sin utdanning og vi har stusset over alle kirkesamfunnene som har bitt seg fast her i Sydhavet.

Dessuten har mange samtaler vært knyttet til livssyn og etikk. Vi har pratet om straff og skyld, rett og galt. Vi har filosofert over livet etter døden, vi har stanset opp ved ord

som takknemlighet og glede. Vi har selv måttet lage til minnestund på stranda da en i vår nærmeste familie gikk bort på den andre siden av kloden. Og vi har tenkt over hvordan det kunne ha seg at Diana, som vi leier huset av, skulle komme til å folde hendene og be om at det måtte komme noen hyggelige mennesker som kunne leie huset hennes, - og så kom vi! Faget er med andre ord blitt grundig belyst på en levende måte.

Språk:

Engelsk har blitt et levende språk og delvis et hverdagspråk for guttene. Fra famlende bøyninger og énstavelser-svar, har språket utviklet seg til å bli et viktig redskap for å skaffe seg kontakter, for å ta seg fram på egenhånd, for å lære seg nye ting eller for å fortelle en

The Pink House School. Her sees fra venstre: 8. klasse, rektor og 6. klasse, alle i skoleuniform (dvs. parau)

historie. Det varmer rektors hjerte at en brite kommer og berømmer sønnenes evne til å kommunisere på engelsk. Det handlet ikke først og fremst om ordforråd og riktige bøyninger, - men at de hadde så mye interessant å snakke om. Guttene har med andre ord fått oppleve at det både er meningsfullt og nødvendig å kunne beherske det engelske språket.

Kroppsøving:

Mye kunne vært sagt om såkalte *allsidige bevegelses-erfaringer*. På

godt norsk har guttene fått varierte erfaringer med faget kroppsøving. Det har vært mangfoldige timer i lagunen og i svømmebasseng, med og uten maske & snorkel. Hver tirsdag har guttene danset Island Dance ("hula-dans"), og ikke få timer har gått med til å finpusse teknikken på fritiden. Volleyballnettet som vi satte opp har inviterte til å innøve server, baggi-slag og fingerslag, og med lånte kajaker har vi padlet rundt i lagunen på små "motu-cruise". Dessuten dukket det opp et sett med vekter, og guttene laget eget program

for utvikling av større overarmsmuskler!!

De bærbare PC'ene har invitert til å skrive historier om det vi har opplevd.

Skoledagen begynner i skyggen på balkongen med en prat om gårdsdagen og dagbokskrivning.

Det har altså vært skole på balkongen, men i den grad man kan snakke om "livets skole", har vi vel sittet på skolebenken alle sammen. På læreplanen i **dette** faget har temaene vært nærmest grenseløst varierte, men viktige. I hovedsak har det handlet om å bli kjent med seg selv, og andre. Faget har basert seg på nysgjerrighet og undring, og vi utelukker ikke at det har satt varige spor. Kanskje har vi blitt litt klokere?